

varing. Protokollation eller konferering og opbevaring begæres kun relativt sjældent for andre dokumenters vedkommende.

Forslagets regler vedrører alene afgifterne for de forretninger, som notaren foretager i embeds medfør. De omtales i instruks nr. 288 af 28. november 1924, § 10, som egentlige notarialforretninger. I henhold til sportelreglementets § 144, jfr. lov nr. 197 af 18. april 1910 om notarialvæsenets ordning i København og § 10 i notarialinstruksen, har notaren ret til selv at oppebære vederlag for udførelse af visse *uegentlige notarialforretninger*. Regler om notarens vederlag for disse forretninger vedkommer ikke notarialafgifterne og falder derfor uden for forslaget område. Der er i forslaget heller ikke taget stilling til spørgsmålet om afgrænsningen mellem de egentlige og uegentlige notarialforretninger, til hvis løsning notarinstruksens § 10 i øvrigt yder bidrag. Reglen i sportelreglementets § 144 er derfor hverken optaget i forslaget regler eller medtaget under ophævelsesbestemmelserne i § 69, jfr. denne paragrafs stk. 2, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte paragraffer i kapitlet.

Til § 42.

Stk. 1. Henved to tredjedele af samtlige notarialforretninger vedrører protest af vekslers. Da disse forretninger danner en selvstændig gruppe, foreslås de som hidtil belagt med afgift efter specielle satser. Den gældende ordning med værdigruppebestemte afgifter uden overbygning med promillegebyr for beløb, der overstiger den højeste værdigruppe, foreslås forenklet. Der skønnes ikke at være tilstrækkelig grund til i så henseende at udforme afgiftssatserne efter samme mønster som afgiftssatserne for domsager og fogedforretninger vedrørende pengekrav, jfr. forslaget §§ 1 og 16:

De fleste vekselprotester angår vekslers under 1.000 kr., jfr. betænkning nr. 377, s. 69.

Det vil formentlig være tilstrækkeligt at operere med to afgiftssatser gældende for henholdsvis beløb, der ikke overstiger 1.000 kr., og for større beløb. Det foreslås derfor, at der skal svares en afgift på 20 kr., når beløbet ikke overstiger 1.000 kr., og for større beløb 30 kr.

Forslagets regel omfatter i modsætning til sportelreglementet samtlige protestforretninger vedrørende vekslers og således også de dog kun meget sjældent forekommende udleveringsprotester efter vekselovens § 66, stk. 2. Reglen omfatter endvidere protester af checks, der også kun er meget sjældent

forekommende. Den foreslåede ordning, hvorefter reglen i stk. 1 omfatter alle protester af vekslers og checks og kun disse protester, må ses på baggrund af, at de nævnte protestforretninger er de eneste, hvorom der er givet særlige regler i lovgivningen, jfr. vekselovens § 88 og checklovens § 66. Om protest af sigtanvisninger, jfr. retsafgiftslovens § 22, stk. 1, findes ingen regler i den nugældende checklov. For så vidt sådanne protester og eventuelt andre betalingsprotester alligevel måtte forekomme, vil de være at henføre under den almindelige afgiftsbestemmelse i forslaget § 45.

Ved anvendelsen af de foreslåede 2 værdigrupper kommer som hidtil kun den ubetalte del af vekselsummen (checksummen) i betragtning, idet protesten kun angår denne del af summen. Dette er tydeliggjort ved at udskifte „sum“ med „beløbet“. Der vil derimod ikke kunne ske beregning som for én forretning, hvor flere vekslers efter begæring af samme rekvirent protesteres samme sted, jfr. herved generaldirektoratet for skattevæsenets skrivelse nr. 186 af 21. juli 1900, der giver udtryk for samme opfattelse efter de gældende regler. Dette resultat vil også følge af ordene: „veksel eller check“ i den foreslåede regel.

Reglen i sportelreglementets § 132, hvorefter gebyret bliver at erlægge, når forretningen er begyndt, skønt rekvirenten ikke forlanger den fuldført, afløses af den almindelige regel i forslaget § 61, stk. 1, hvorefter afgiftspligten indtræder, når begæringen om forretningen fremsættes.

Stk. 2. Når protestforretninger i medfør af vekselovens § 88 og checklovens § 66, fordi notarens medvirkning ikke kan fås, optages af to troværdige personer (i praksis som oftest to bankfunktionærer), skal en genpart af den optagne protest forelægges notaren, for at den kan blive indført i dennes protokol. Da forretningen ikke udføres af notaren, svares ikke gebyr efter sportelreglementets § 132, men derimod det sædvanlige gebyr for protokollation, jfr. generaldirektoratet for skattevæsenets skrivelse nr. 166 af 24. juni 1898 og skattedepartementets skrivelse nr. 135 af 8. april 1920 (og eventuelt tillige attestationsgebyr efter sportelreglementets § 139, for så vidt vekslens forsynes med notarens attestation om, at indførsel i notarialprotokollen har fundet sted). Som berørt i de indledende bemærkninger til nærværende kapitel, foreslås det almindelige gebyr for protokollation afskaffet. De heromhandlede forretninger, der dog kun er ret sjældent forekommende, bør imidlertid ikke fritages for afgift. Til afløsning af det gældende gebyr foreslås en fast afgift på 20 kr. uden hensyn til størrelsen af det beløb, for hvilket protesten er foretaget.